

Brusel 25. listopadu 2020
(OR. en)

13238/20

EDUC 417
JEUN 125
DIGIT 132
COMPET 580

VÝSLEDEK JEDNÁNÍ

Odesílatel:	Generální sekretariát Rady
Příjemce:	Delegace
Č. předchozího dokumentu:	12809/20
Předmět:	Závěry Rady o digitálním vzdělávání ve znalostních společnostech Evropy

Delegace naleznou v příloze závěry Rady o digitálním vzdělávání ve znalostních společnostech Evropy ve znění schváleném Radou písemným postupem dne 24. listopadu 2020.

Tyto závěry budou na základě rozhodnutí Výboru stálých zástupců ze dne 18. listopadu 2020 předány k uveřejnění v Úředním věstníku.

Závěry Rady o digitálním vzdělávání ve znalostních společnostech Evropy

RADA EVROPSKÉ UNIE,

S OHLEDEM NA:

1. politické souvislosti uvedené v příloze,

ZDŮRAŽŇUJÍC, ŽE:

2. vysoce kvalitní a inkluzivní vzdělávání a odborná příprava jsou evropskou silnou stránkou založenou na demokratických hodnotách a myšlenkách osvícenství. Všeobecné rozšíření digitálních technologií a přístup k internetu otevírají nové možnosti i výzvy.
3. Digitální transformace našich znalostních společností se zrychluje a dostupnost digitálních služeb a dat se zvyšuje. To s sebou přináší i změny na trhu práce, nové profily pracovních míst a poptávku po digitálních kompetencích¹ v kontextu dovedností pro 21. století. Rostoucí vliv umělé inteligence² bude dlouhodobě zesilovat dopady digitální transformace našich znalostních společností a v budoucnosti může nabízet zajímavé nové příležitosti pro učení, vyučování a odbornou přípravu. Klíčový význam pro to, aby všichni jednotlivci a občané tomuto vývoji dokázali porozumět, zapojit se do něho a utvářet jej, mají vysoce kvalitní a inkluzivní vzdělávání a odborná příprava.

¹ Jak je uvedeno v příloze doporučení Rady o klíčových kompetencích pro celoživotní učení (2018/C 189/01), digitální kompetenci se rozumí sebejisté, kritické a odpovědné používání digitálních technologií a interakce s nimi při výuce, v práci a při účasti na dění ve společnosti. Zahrnuje informační a datovou gramotnost, komunikaci a spolupráci, mediální gramotnost, tvorbu digitálního obsahu (včetně programování), bezpečnost (včetně schopnosti snadno se pohybovat v digitálním prostředí a kompetencí souvisejících s kybernetickou bezpečností), otázky související s duševním vlastnictvím, řešení problémů a kritické myšlení.

² Umělou inteligencí se rozumí systémy IT, které vykazují inteligentní chování tak, že analyzují své prostředí a – s určitým stupněm autonomie – provádějí opatření k dosažení konkrétních cílů.

4. Pandemie COVID-19 a její přetrvávající dopad na systémy vzdělávání a odborné přípravy a na příslušné instituce v Evropě vyzdvihuje skutečnost, že je naléhavě potřeba lépe pochopit a průběžně vyhodnocovat využívání, přínosy a výzvy technologií digitálního vzdělávání³, jakož i úroveň digitálních kompetencí, a to i v kontextu celoživotního učení.
5. Pandemie COVID-19 dále jasně ukázala, že k digitálnímu vzdělávání je naléhavě zapotřebí ucelený přístup. Aby bylo možné vyhovět současným nárokům, musí vysoce kvalitní a inkluzivní vzdělávání a odborná příprava zahrnovat jak digitální, tak nedigitální formy učení a vyučování, včetně přístupů, jako jsou smíšené⁴ a distanční⁵ učení. Tím vzniká příležitost posílit vzdělávání a odbornou přípravu zaměřené na účastníka, odpovídající konkrétním potřebám jednotlivce.
6. Digitální vzdělávání⁶ je předpokladem, jenž usnadňuje utváření digitální transformace, účast na dalším vzdělávání a odborné přípravě a celoživotním učení a umožňuje vysoce kvalitní a inkluzivní vzdělávání a odbornou přípravu pro všechny. Proto je důležité brát v úvahu jeho společenský rozměr a chápat jej jako součást hluboké kulturní transformace. Tato kulturní transformace je základem pro to, aby všichni jednotlivci a občané mohli data, digitální technologie a infrastruktury používat sebejistě a bezpečně a řádně při tom dodržovat pravidla pro ochranu údajů a aby se mohli aktivně zapojit do politického rozhodování, společenského vývoje a na trhu práce.

³ Pro účely těchto závěrů jsou technologie digitálního vzdělávání vymezeny jako technologie, které umožňují poskytovat podporu, učit se a zlepšovat výsledky účastníků vzdělávání prostřednictvím vytváření, využívání a správy vhodných technologických procesů a zdrojů.

⁴ V tomto kontextu se smíšeným učením rozumí pedagogický přístup spočívající v kombinaci prezenční a on-line výuky, s určitým stupněm autonomie účastníka vzdělávání, pokud jde o čas, místo, způsob a tempo.

⁵ Pro účely těchto závěrů popisuje pojem distanční učení způsob učení, který umožňuje organizovat a uskutečňovat výukové a učební činnosti na dálku (např. s využitím rádia, televize, internetu či elektronických zdrojů).

⁶ Digitální vzdělávání zahrnuje dvě různé, avšak vzájemně se doplňující perspektivy: pedagogické využívání digitálních technologií na podporu a posílení vyučování, učení a hodnocení na jedné straně a rozvoj digitálních kompetencí ze strany účastníků vzdělávání a pracovníků v oblasti vzdělávání a odborné přípravy na straně druhé.

7. Digitální vzdělávání by mělo být zaměřeno na účastníka vzdělávání a podporovat všechny jednotlivce a občany v sebejistém, svobodném a odpovědném rozvoji osobnosti a dovedností. Digitální vzdělávání by jakožto nedílná součást vysoce kvalitního a inkluzivního vzdělávání a odborné přípravy mělo odpovídat zásadám integrity a důvěry v kvalitu. Mělo by rovněž přispívat k lepší přístupnosti obsahu vzdělávání a pedagogických postupů, větší míře sociálního začlenění a hlubšímu osvojení kompetencí, a podporovat tak úspěch ve vzdělávání pro všechny. Digitální vzdělávání by mělo zohledňovat vznikající technologie, jako je umělá inteligence, a jejich bezpečné, pedagogicky spolehlivé a etické uplatňování.
8. Digitální vzdělávání by dále mělo brát v úvahu duševní pohodu účastníků vzdělávání, učitelů, školitelů a vychovatelů, jakož i rodičů a pečovatelů, například pokud jde o bezpečná prostředí vzdělávání. Mělo by také přispívat k usnadnění přístupu všech občanů k informacím a k podpoře aktivní kulturní, hospodářské a společenské účasti na znalostních společnostech Evropy.
9. Digitální vzdělávání by mělo přispívat k rozvoji povědomí o občanství, včetně občanství digitálního⁷, a to prostřednictvím podpory občanských kompetencí. Mezi ně patří i kritický přístup k informacím, jenž občanům umožňuje zorientovat se v digitálním světě a pochopit základní hodnoty demokracie a svobody projevu.
10. Každý Evropan by měl mít možnost aktivně se zapojit do digitální transformace společnosti a využívat vhodná, přístupná a bezpečná učební prostředí. Lidské právo na kvalitní a inkluzivní vzdělávání, odbornou přípravu a celoživotní učení, zakotvené v evropském pilíři sociálních práv a chráněné Listinou základních práv Evropské unie, musí být zaručeno za všech okolností.
11. Aby bylo možné překlenout digitální propast mezi ženami a muži v oborech souvisejících s informačními a komunikačními technologiemi a v oblasti přírodních věd, technologií, inženýrství a matematiky, je ve všech typech a na všech úrovních vzdělávání a odborné přípravy zásadní přístup zohledňující genderovou rovnost.

⁷ Digitálním občanstvím se rozumí soubor hodnot, dovedností, postojů, znalostí a kritického povědomí, potřebných pro občany v digitální éře. Digitální občan ví, jak používat technologie, a je schopen využívat je kvalifikovaně a pozitivním způsobem.

12. V tomto kontextu má klíčový význam přístup k možnostem digitálně podporovaného vysoce kvalitního a inkluzivního vzdělávání a odborné přípravy. Bez ohledu na zásadní úlohu a výhody prezenčních forem učení a vyučování je přístup k vysoce kvalitnímu a inkluzivnímu vzdělávání a odborné přípravě s pomocí a prostřednictvím technologií digitálního vzdělávání podmínkou pro budoucí životaschopnost znalostních společností Evropy, jakož i pro evropský systém inovací, jež umožňuje ekologickou a digitální transformaci, zajišťuje udržitelný růst, pracovní místa a příležitosti a podporuje osobní rozvoj.
13. Silná Evropa je založena na kultuře společných hodnot, sdílení, obnovy a otevřenosti vůči novým formám interakce, jakož i účasti a spolupráce mezi občany, institucemi zajišťujícími vzdělávání a odbornou přípravu, soukromým sektorem a různými vnitrostátními vzdělávacími systémy. Online komunity⁸, které sdílejí postupy (na místní, regionální, vnitrostátní a unijní úrovni), jsou viditelnější a v budoucnosti porostou.

VĚDOMA SI TOHO, ŽE:

14. v souladu se zásadou subsidiarity jsou obsah vyučování a organizace vzdělávacích systémů v pravomoci členských států.
15. Digitální vzdělávání se v různých typech a na různých úrovních vzdělávání a odborné přípravy v členských státech a v rámci Unie uplatňuje v odlišné míře. Zkušenosti s technologiemi digitálního vzdělávání jsou v jednotlivých částech Unie odlišné a do značné míry závisí na rámcích politik a správy, infrastruktury a technických zařízeních, jakož i na finančních a lidských zdrojích. Ty zahrnují zejména dobře připravené učitele, školitele, vychovatele a další pedagogické a administrativní pracovníky, včetně vedoucích pracovníků institucí v oblasti vzdělávání a odborné přípravy.

⁸ Učitelé, školitelé, vychovatelé a jiní pedagogičtí pracovníci jsou často zapojeni do různých elektronických portálů a online komunit, jako jsou evropské elektronické platformy, například EPALÉ, School Education Gateway, e-Twinning a podobně. Mohou být zapojeni také do širších mezinárodních elektronických komunit, mimo jiné prostřednictvím mezinárodních organizací a nadnárodních společností.

16. Pandemie COVID-19 vyvolala rychlou reakci na tuto mimořádnou situaci. Členské státy uzavřely většinu svých zařízení poskytujících vzdělávání a odbornou přípravu a požadovaly, aby instituce zajistily kontinuitu výuky, odborné přípravy, učení a hodnocení, zpravidla prostřednictvím vzdáleného přístupu.
17. Opatření, která členské státy a jejich instituce zajišťující vzdělávání a odbornou přípravu v závislosti na vnitrostátní situaci přijaly, zdůraznila důležitost porozumění digitálnímu vzdělávání, pomohla posílit digitální kapacity systémů vzdělávání a odborné přípravy a poskytla učitelům, školitelům, vychovatelům a dalším pedagogickým pracovníkům příležitosti k profesnímu rozvoji.
18. Přes značné úsilí všech členských států však krizové reakce zaměřené na usnadnění přístupu na dálku odhalily v systémech vzdělávání a odborné přípravy v celé Unii společné výzvy a slabé stránky.
- a) Během pandemie COVID-19 vycházelo často najevo – v jednotlivých členských státech v různé míře –, že řada účastníků vzdělávání nemůže plně požívat svého práva na vzdělání a odbornou přípravu, a to z důvodu nedostatečného řádného fyzického a technologického přístupu⁹.
 - b) Bezprecedentní výzva spojená s pandemií COVID-19 odhalila, že aby byl zajištěn rovný přístup ke vzdělávání a odborné přípravě pro všechny jednotlivce a občany, zejména v situacích, kdy jsou vzdělávání a odborná příprava zajišťovány dálkově, je naléhavě potřeba všem lépe poskytovat digitální kompetence. Mimořádným výzvám čelili účastníci vzdělávání se speciálními potřebami.
 - c) Přestože se během pandemie COVID-19 přechod k digitálnímu vzdělávání zrychlil, vývoj a využívání nových forem šíření znalostí, nejsou-li prováděny uvědoměle a záměrně, mohou replikovat spíše tradiční formy vyučování a učení.

9 EURYDICE (2020). Impact of Covid-19: closure of education systems in Europe (*Dopad pandemie Covid-19: uzavření vzdělávacích systémů v Evropě*).

- d) Pandemie COVID-19 představuje výzvu pro kontinuitu nadnárodních aktivit v oblasti vzdělávání a odborné přípravy. To se týká přeshraničního vzdělávání a odborné přípravy, jakož i mobility v rámci programu Erasmus+, zejména mobility studentů a pracovníků v oblasti vysokoškolského vzdělávání a odborného vzdělávání a přípravy.
- e) Uzavření institucí zajišťujících vzdělávání a odbornou přípravu vyvolané pandemií COVID-19 změnilo roli učitelů, školitelů, vychovatelů a dalších pedagogických pracovníků, kteří museli nalézt nové způsoby, jak udržovat kontakt s účastníky vzdělávání a podporovat je v tom, aby pracovali samostatně, ať už v kooperativním vzdělávacím prostředí či jinak. Poukázalo rovněž na potřebu spolupráce, budování kapacit, specifické odborné přípravy v oblasti digitální výuky, jakož i podpůrných opatření mezi učiteli, školiteli a sítěmi pro vzdělávání učitelů, jakož i mezi institucemi poskytujícími vzdělávání a odbornou přípravu.

UZNÁVAJÍC, ŽE:

- 19. digitální propast v rámci členských států a v celé Unii zůstává i nadále výzvou, neboť může posilovat další již existující strukturální nerovnosti, včetně nerovností socioekonomických a genderových.
- 20. V souvislosti s technologiemi pro digitální vzdělávání musí být bez ohledu na naléhavost situace zajištěna ochrana údajů a digitální suverenity členských států a jejich občanů. Dále musí být v kontextu zintenzivnění tvorby a šíření digitálního obsahu vzdělávání dodržovány právní a etické zásady, na nichž je založeno duševní vlastnictví.
- 21. Nové formy předávání znalostí a učebních prostředí, rovněž ve formě společné tvorby, podporují širší propojení mezi formálním vzděláváním a odbornou přípravou a neformálním a informálním učením. Výměna osvědčených postupů na místní, regionální, vnitrostátní a unijní úrovni nabízí příležitosti k urychlení integrace technologií digitálního vzdělávání do všech forem učení a k podpoře vysoké kvality a inkluzivnosti ve vyučování a učení.

22. Technologie digitálního vzdělávání otvírají nové možnosti učení a vyučování a jsou důležitým faktorem při zajišťování vysoce kvalitního a inkluzivního vzdělávání a odborné přípravy. Mohou být doplňkem přímé interakce v rámci prezenční formy výuky a odborné přípravy, jakož i jiných než digitálních osvědčených postupů a způsobů vyučování a učení, jež mají i nadále svůj význam a nemohou být plně nahrazeny virtuálními formáty.
23. Aby technologie mohly podporovat kvalitu a inkluzivnost ve vzdělávání, musí jít ruku v ruce s bezpečným vzdělávacím prostředím a pedagogickými přístupy. Zásadní úlohu při vývoji inovativních a přístupných technologií digitálního vzdělávání hrají společnosti působící v oblasti vzdělávacích technologií, a to i začínající a malé a střední podniky, jež tak podporují jak digitální vzdělávání, tak digitální transformaci evropských ekonomik. Klíčovým faktorem pro to, aby tyto podniky prosperovaly, jsou podmínky příznivé pro inovace a vhodné možnosti financování.
24. Digitální vzdělávání musí klást důraz na význam pedagogických koncepcí a učebních a vyučovacích nástrojů a metod. Výzkum v oblasti vzdělávání může přispět k vývoji inovativních koncepcí ve vzdělávání a odborné přípravě a může umožnit širší porozumění dopadu digitální transformace na učení a vyučování, jakož i na systémy vzdělávání a odborné přípravy.
25. Zajišťování digitálních kompetencí ve všech typech a na všech úrovních vzdělávání a odborné přípravy by mělo jít vždy ruku v ruce s vhodnou kombinací souvisejících klíčových kompetencí, včetně životních dovedností, a mělo by být podporováno nejmodernější dostupnou infrastrukturou, vybavením a technologiemi. Zejména v programech odborného vzdělávání a přípravy, včetně programů v oblasti prohlubování dovedností a změny kvalifikace, je nezbytná vhodná kombinace digitálních, profesních a technických dovedností a kompetencí, jež mohou přispívat k zaměstnatelnosti.

26. Na vysoce kvalitních a inkluzivních systémech vzdělávání a odborné přípravy závisí udržitelný evropský systém inovací konkurenceschopný v mezinárodním měřítku. Ten se opírá rovněž o systém špičkového výzkumu, který je v ideálním případě úzce spjat se vzděláváním a odbornou přípravou. Rychlý přesun výsledků výzkumu a inovací, například výzkumu v oblasti vzdělávání, jakož i společná tvorba a testování inovativních řešení pro digitální vzdělávání proto budou přínosem v oblasti vzdělávání a odborné přípravy, například v oblastech, jako je tvorba politik či uplatňování pedagogických zásad.

KONSTATUJÍC, ŽE:

27. Evropská komise zveřejnila aktualizovaný akční plán digitálního vzdělávání (2021–2027) s podtitulem „Nová podoba vzdělávání a odborné přípravy pro digitální věk“¹⁰, na nějž by v případech, kdy je to vhodné a relevantní, měl navazovat proces společné tvorby s členskými státy.
28. Jeho hlavní cíle, jimiž je podpora rozvoje vysoce výkonného ekosystému digitálního vzdělávání a rozvoj digitálních dovedností a kompetencí pro potřeby digitální transformace, mohou přispět ke strategičtějšmu přístupu k digitálnímu vzdělávání na úrovni Unie.
29. Vysoce výkonný ekosystém digitálního vzdělávání¹¹ by měl umožnit vysoce kvalitní a inkluzivní vzdělávání a odbornou přípravu prostřednictvím vhodné infrastruktury, konektivity, plánování digitálních kapacit a organizačních schopností, jež mohou napomoci flexibilnějšímu přístupu ke vzdělávání a odborné přípravě pro každého jednotlivce na jakémkoli místě. Takový ekosystém je základem pro úspěšnou realizaci digitálního vzdělávání a předpokladem pro strukturální transformaci systémů vzdělávání a odborné přípravy.

¹⁰ COM(2020) 624 final.

¹¹ Pro účely těchto závěrů lze ekosystémy digitálního vzdělávání rozumět nezbytné prostředí a podmínky zajišťující vysoce kvalitní a inkluzivní digitální vzdělávání. Především jde o vysoce kvalitní obsah, uživatelsky vstřícné nástroje, služby s přidanou hodnotou a zabezpečené platformy.

30. Pro smysluplné využívání digitálních technologií ve vzdělávání potřebují učitelé, školitelé, vychovatelé a další pedagogičtí pracovníci i účastníci vzdělávání všech věkových skupin a ve všech typech a na všech úrovních vzdělávání a odborné přípravy digitální kompetence a vhodné pedagogické přístupy. Při zajišťování digitálních kompetencí by se měl zohledňovat věk a genderová rovnost a zahrnuty by měly být také sdělovací prostředky, digitální a datová gramotnost, kritické myšlení a boj proti zavádějícím informacím a dezinformacím a nenávisťným a škodlivým verbálním projevům, kyberšikaně a závislostem a pozornost by se měla věnovat otázkám bezpečnosti, jako je ochrana soukromí, ochrana údajů a práva duševního vlastnictví.
31. Neformální a informální učení by mělo být podporováno jako důležitý nástroj pro zajištění nezbytné úrovně digitálních kompetencí pro osoby všech věkových kategorií, které se nacházejí mimo systém formálního vzdělávání, s cílem podpořit jejich profesní a osobní rozvoj, a to i s ohledem na faktory, jako jsou sociální vztahy a fyzické a duševní zdraví, jakož i schopnost snadno se pohybovat v digitálním prostředí. V tomto ohledu je důležité digitální prostředí a kultura smysluplného a etického využívání digitálních nástrojů. Příležitosti k digitálnímu neformálnímu a informálnímu učení jsou obzvláště důležité pro mladé lidi, ale také pro starší osoby, na které následky pandemie COVID-19 dopadají v největší míře,

VYZÝVÁ ČLENSKÉ STÁTY, ABY V SOULADU S VNITROSTÁTNÍ SITUACÍ:

32. prosazovaly zavádění technologií digitálního vzdělávání a osvojování digitálních kompetencí s cílem zlepšit vyučování, odbornou přípravu a učení ve všech typech a na všech úrovních vzdělávání a odborné přípravy i z hlediska celoživotního učení;
33. podporovaly hodnocení, zajišťování kvality a validaci výsledků učení, jichž bylo dosaženo inovativními způsoby učení zahrnujícími digitální složky;
34. zvážily pedagogické modely a vzdělávání a odbornou přípravu učitelů, školitelů, vychovatelů a jiných pedagogických pracovníků v zájmu lepšího využívání nejrůznějších příležitostí, jež technologie digitálního vzdělávání nabízejí;

35. umožnily, aby se učitelé, školitelé, vychovatelé a jiní pedagogičtí pracovníci, jako jsou školitelé vzdělávající učitele, zapojili do počátečního a dalšího profesního rozvoje a k této účasti je motivovaly, aby mohli rozvíjet a zlepšovat své vlastní digitální dovednosti a kompetence i základní znalosti v oblasti informačních a komunikačních technologií na úrovni, jež jim umožní sebejistě pracovat s technologiemi digitálního vzdělávání a poskytovat vysoce kvalitní vzdělávání a odbornou přípravu. Díky tomu by měli být schopni se zapojit do tvorby inovativních metod výuky a odborné přípravy zaměřených na účastníka vzdělávání a aplikované didaktiky, jež podporují kritické a tvůrčí myšlení, a vytvářet bezpečné, vysoce kvalitní a inkluzivní prostředí a obsahy vzdělávání. Klíčovým faktorem při zavádění vysoce kvalitního a inkluzivního digitálního vzdělávání pro všechny jsou dobře připravení učitelé, schopní používat digitální technologie smysluplným pedagogickým způsobem, který odpovídá věku a zohledňuje genderovou rovnost;
36. podporovaly začleňování všech účastníků vzdělávání, zmírňování sociálních nerovností a digitální propasti, jakož i zajištění rovného přístupu k vhodným možnostem a prostředím digitálního vzdělávání pro všechny;
37. zvážily investice do digitálního vzdělávání využitím možností nové facility na podporu oživení a odolnosti, zejména stěžejních iniciativ „propojení“ a „změna kvalifikace a prohlubování dovedností“, s cílem přispět k oživení modernizací a posílením vysoce kvalitního a inkluzivního vzdělávání a odborné přípravy; a rovněž zvážily využití dalších možností financování z prostředků Unie, jako jsou programy Erasmus+, Horizont Evropa, Digitální Evropa, Nástroj pro propojení Evropy II, Program InvestEU, Evropský fond pro regionální rozvoj a Evropský sociální fond plus.

VYZÝVÁ KOMISI, aby v souladu se Smlouvami a s náležitým zohledněním subsidiarity a vnitrostátní SITUACE:

38. zajistila koordinovaný přístup k digitálnímu vzdělávání v rámci Komise a společně s členskými státy a příslušnými zúčastněnými stranami zahájila proces strategické reflexe zaměřený na faktory, které umožňují úspěšné digitální vzdělávání, včetně konektivity a digitální pedagogiky, infrastruktury, digitálního vybavení, digitálních dovedností učitelů a studentů, interoperability a norem pro údaje a s přihlédnutím k technologické suverenitě, soukromí, ochraně údajů a etice a se zaměřením na vysoce kvalitní a inkluzivní vzdělávání a odbornou přípravu; dále v rámci tohoto procesu v úzké spolupráci s členskými státy a na základě faktů navázala na závěry Rady o boji proti krizi COVID-19 v oblasti vzdělávání a odborné přípravy s cílem dospět na úrovni Unie ke společnému pojetí přístupů zaměřených na účinné, inkluzivní a angažované procesy učení na dálku;
39. v kontextu Evropského prostoru vzdělávání a v součinnosti a vzájemném doplňování se s dalšími příslušnými politikami hledala způsoby, jak podpořit integrovanější přístup k tvorbě politiky digitálního vzdělávání prostřednictvím případného zřízení Evropského centra digitálního vzdělávání, vycházejícího ze stávajících sítí a jiných relevantních opatření, aby bylo možné lépe reagovat na rychlost digitální transformace;
40. podporovala rozvoj digitálního vzdělávání v Evropě a zdůrazňovala jeho úlohu prostřednictvím Evropské agendy dovedností, Evropského prostoru vzdělávání a nového strategického rámce evropské spolupráce, který nahradí rámec ET 2020;
41. poskytovala informace o vývoji metod digitálního vzdělávání a sdílela osvědčené postupy, zejména prostřednictvím vzájemného učení mezi členskými státy, jakož i informace o mezinárodní spolupráci a referenčním srovnávání, například s Radou Evropy, UNESCO a OECD;

42. podporovala členské státy v rámci probíhající digitální transformace v oblasti vzdělávání a odborné přípravy, zejména prostřednictvím meziodvětvové spolupráce mezi různými vnitrostátními iniciativami a strategiemi v oblasti digitálního vzdělávání, a propojovala orgány, odborníky, výzkumné pracovníky v oblasti vzdělávání, poskytovatele vzdělávání a odborné přípravy, občanskou společnost (organizace učitelů a sdružení účastníků vzdělávání a rodičů) a soukromý sektor;
43. úzce spolupracovala s členskými státy a příslušnými zúčastněnými stranami s cílem co nejlépe využívat stávající vnitrostátní a evropské ekosystémy digitálního vzdělávání a brala přitom v úvahu, že vysoce výkonný ekosystém digitálního vzdělávání vyžaduje vzdělávací obsah, platformy, služby a nástroje, které musejí být zaměřené na účastníka vzdělávání, důvěryhodné, bezpečné, pedagogicky spolehlivé, přístupné, vysoce kvalitní, v případě potřeby vícejazyčné a rovněž vyvinuté otevřeným způsobem. To zahrnuje řešení etických aspektů včetně umělé inteligence a podporu ochrany osobních údajů účastníků vzdělávání a uživatelů a zaručení zabezpečené mezinárodní komunikace prostřednictvím interoperability v souladu s evropskými předpisy o ochraně údajů.

VYZÝVÁ KOMISI A ČLENSKÉ STÁTY, ABY V SOULADU SE SVÝMI PRAVOMOCEMI A S NÁLEŽITÝM ZOHLEDNĚNÍM SUBSIDIARITY:

44. na podporu plánů digitální transformace institucí zajišťujících vzdělávání a odbornou přípravu efektivně využívaly digitálního rozměru programu Erasmus+ a ve vhodných případech i součinnosti s dalšími relevantními programy Unie; prostřednictvím projektů programu Erasmus+ dále podporovaly profesní rozvoj učitelů, jakož i rozvoj digitálních dovedností, kompetencí a kapacit, účinné uplatňování metod a nástrojů digitálního vzdělávání a odborné přípravy, jakož i vývoj otevřených vzdělávacích zdrojů ve všech oblastech vzdělávání a odborné přípravy a s ohledem na celoživotní učení; zkoumaly možný přínos programu Erasmus+ pro lepší dostupnost digitálního vzdělávacího obsahu a pro větší míru sociálního začlenění a s cílem podpořit úspěšnost vzdělávání všech účastníků;

45. zkoumaly možnosti posílení součinnosti mezi různými evropskými, vnitrostátními a regionálními programy, iniciativami a projekty na podporu sociálního začleňování; navrhly digitální dovednosti a kompetence pro účastníky vzdělávání a učitele, školitele a vychovatele, zejména pro osoby ohrožené chudobou nebo sociálním vyloučením, včetně nejchudších osob; posílily vývoj inovativních metod a nástrojů učení a vyučování a zajistily, aby všichni účastníci vzdělávání měli možnost využívat výhod vysoce kvalitního a inkluzivního vzdělávání a odborné přípravy;
46. nadále podporovaly iniciativu „Evropské univerzity“ prostřednictvím programů Erasmus+ a Horizont Evropa, jakož i centra excelence odborného vzdělávání a využívaly jejich potenciálu pro rozvoj digitálního vzdělávání; podporovaly šíření, využívání a škálovatelnost výsledků relevantních projektů programu Erasmus+, a zajistily tak informace pro tvůrce politik a odborníky v oblasti vzdělávání;
47. zkoumaly možnosti využití digitálních technologií s cílem nabídnout širší škálu příležitostí pro smíšenou a virtuální mobilitu, jakož i další flexibilní možnosti učení v rámci vzdělávání a odborné přípravy; podporovaly sdílení osvědčených postupů s cílem zlepšit učení a vyučování, prosazovaly podpůrné služby a digitální administrativní postupy, například postupy, které byly vyvinuty v rámci iniciativy Evropské studentské karty či Europassu;

48. dále posilovaly a maximalizovaly součinnost mezi nástroji sebehodnocení (např. SELFIE, HEInnovate), rámci (evropský rámec digitálních kompetencí), participativními akcemi a propagačními činnostmi (např. programovací maraton digitálního vzdělávání, Evropský týden programování) a stávajícími platformami (např. e-Twinning, School Education Gateway a EPAL); pokračovaly ve spolupráci prostřednictvím sítí, jako je Koalice pro digitální dovednosti a pracovní místa, a nadále podporovaly síť pro otázky duševního vlastnictví ve vzdělávání, kterou spravuje Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví;
 49. využívaly výzkumu, včetně výsledků evropských projektů financovaných v rámci programů Erasmus+ a Horizont Evropa a programu Digitální Evropa, s cílem posílit součinnost mezi Evropským prostorem vzdělávání a Evropským výzkumným prostorem při plnění cílů v oblasti digitálního vzdělávání a podpořit a využívat výzkum při dalším rozvoji inovativních pedagogických řešení a shromažďování podkladů pro tvorbu, provádění a hodnocení politik;
 50. využívaly výsledků relevantních publikací a studií členských států a mezinárodních organizací, zejména OECD, UNESCO a Rady Evropy, zaměřených na digitální vzdělávání.
-

POLITICKÁ VÝCHODISKA

1. Doporučení Rady ze dne 20. prosince 2012 o uznávání neformálního a informálního učení.
2. Závěry Rady o investicích do vzdělávání a odborné přípravy – reakce na sdělení „Přehodnocení vzdělávání: investice do dovedností v zájmu dosažení lepších socioekonomických výsledků“ a na „Roční analýzu růstu pro rok 2013“.¹²
3. Závěry Rady o úloze předškolního a základního vzdělávání při podpoře kreativity, inovativnosti a digitálních kompetencí.¹³
4. Závěry Rady o digitální práci s mládeží.¹⁴
5. Společná zpráva Rady a Komise pro rok 2015 o provádění strategického rámce evropské spolupráce v oblasti vzdělávání a odborné přípravy (ET 2020) – Nové priority evropské spolupráce v oblasti vzdělávání a odborné přípravy.¹⁵
6. Závěry Rady o rozvoji mediální gramotnosti a kritického myšlení prostřednictvím vzdělávání a odborné přípravy.¹⁶
7. Usnesení Rady o nové agendě dovedností pro konkurenceschopnou Evropu podporující začlenění.¹⁷
8. Závěry Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě o začlenění v rámci rozmanitosti v zájmu dosažení vysoce kvalitního vzdělávání pro všechny.¹⁸

¹² Úř. věst. C 64, 5.3.2013, s. 5.

¹³ Úř. věst. C 172, 27.5.2015, s. 17.

¹⁴ Úř. věst. C 414, 10.12.2019, s. 2.

¹⁵ Úř. věst. C 417, 15.12.2015, s. 25.

¹⁶ Úř. věst. C 212, 14.6.2016, s. 5.

¹⁷ Úř. věst. C 467, 15.12.2016, s. 1.

¹⁸ Úř. věst. C 62, 25.2.2017, s. 3.

9. Doporučení Rady ze dne 22. května 2017 o evropském rámci kvalifikací pro celoživotní učení, kterým se zrušuje doporučení Evropského parlamentu a Rady ze dne 23. dubna 2008 o zavedení evropského rámce kvalifikací pro celoživotní učení.¹⁹
10. Závěry Rady o posílených opatřeních s cílem snížit horizontální genderovou segregaci v oblasti vzdělávání a zaměstnanosti (7. prosince 2017).
11. Závěry Rady o rozvoji škol a vynikající výuce.²⁰
12. Závěry Rady o obnoveném programu EU v oblasti vysokoškolského vzdělávání.²¹
13. Doporučení Rady ze dne 22. května 2018 o klíčových kompetencích pro celoživotní učení.²²
14. Doporučení Rady ze dne 22. května 2019 o komplexním přístupu k výuce a studiu jazyků.²³
15. Doporučení Rady ze dne 19. prosince 2016 o cestách prohlubování dovedností: nové příležitosti pro dospělé²⁴ a závěry Rady ze dne 22. května 2019 o provádění tohoto doporučení²⁵.
16. Závěry Rady o směřování k vizi evropského prostoru vzdělávání.²⁶
17. Závěry Rady ze dne 9. dubna 2019 „Směřování ke stále udržitelnější Unii do roku 2030“.²⁷
18. Závěry Rady ze dne 7. června 2019 o budoucnosti vysoce digitalizované Evropy po roce 2020: „Posílení digitální a hospodářské konkurenceschopnosti v Unii a digitální soudržnosti“.²⁸

¹⁹ Úř. věst. C 189, 15.6.2017, s. 15.

²⁰ Úř. věst. C 421, 8.12.2017, s. 2.

²¹ Úř. věst. C 429, 14.12.2017, s. 3.

²² Úř. věst. C 189, 4.6.2018, s. 1.

²³ Úř. věst. C 189, 5.6.2019, s. 15.

²⁴ Úř. věst. C 484, 24.12.2016, s. 1.

²⁵ Úř. věst. C 189, 5.6.2019, s. 23.

²⁶ Úř. věst. C 195, 7.6.2018, s. 7.

²⁷ Dokument 8286/19.

²⁸ Dokument 10102/19.

19. Usnesení Rady o dalším rozvoji Evropského prostoru vzdělávání za účelem podpory systémů vzdělávání a odborné přípravy zaměřených na budoucnost.²⁹
20. Závěry Rady o klíčové úloze politik celoživotního učení z hlediska schopnosti společnosti vyrovnat se s technologickou a ekologickou transformací ve prospěch inkluzivního a udržitelného růstu.³⁰
21. Usnesení Rady o vzdělávání a odborné přípravě v rámci evropského semestru: zajištění informovaných diskusí o reformách a investicích.³¹
22. Závěry Rady o evropských učitelích a školitelích pro budoucnost.³²
23. Závěry Rady o boji proti krizi COVID-19 v oblasti vzdělávání a odborné přípravy.³³
24. Závěry Evropské rady ze zasedání ve dnech 1. a 2. října 2020.³⁴
25. Závěry Rady o utváření digitální budoucnosti Evropy.³⁵
26. Změna kvalifikace a prohlubování dovedností jako základ pro zvýšení udržitelnosti a zaměstnatelnosti v kontextu podpory hospodářského oživení a sociální soudržnosti – závěry Rady (8. června 2020).

²⁹ Úř. věst. C 389, 18.11.2019, s. 1.

³⁰ Úř. věst. C 389, 18.11.2019, s. 12.

³¹ Úř. věst. C 64, 27.2.2020, s. 1.

³² Úř. věst. C 193, 9.6.2020, s. 11.

³³ Úř. věst. C 212 I, 26.6.2020, s. 9.

³⁴ Dokument EUCO 13/20.

³⁵ Úř. věst. C 202 I, 16.6.2020, s. 1.